Lietas arhīva Nr. C-0315-18/25
ECLI:LV:RPPT:2018:0503.C31336016.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 3.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa: tiesnese S.Cīrule
ar tiesas sēdes sekretāri E.Kārkliņu
Baložu ielā 14, piedaloties prasītājam /pers. A/, prasītāja pārstāvim /pers. B/ atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 25.novembrī prasītājs /pers. A/ cēlis prasību tiesā pret atbildētāju /pers. C/, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1765.pantu, lūgts piedzīt no atbildētāja prasītāja labā pamatparādu 569,15 *euro* un likumiskos nokavējuma procentus 287,05 *euro*.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008.gada 30.jūnijā puses noslēgušas SIA "/Nosaukums A/" dibināšanas līgumu. Saskaņā ar dibināšanas līguma 3.1.2.punkta nosacījumiem, atbildētājs parakstījies uz sabiedrības pamatkapitāla daļām Ls 400 apmērā un to apmaksu naudā pilnībā līdz 2008.gada 30.jūnijam, pārskaitot naudu uz sabiedrības bankas kontu. Prasītājs, vienojoties ar atbildētāju, pamatkapitāla daļu apmaksu veicis arī atbildētāja vietā.

Atbildētājs, neraugoties uz vairākkārtējiem mutiskiem atgādinājumiem, nav atmaksājis prasītājam atbildētāja vietā samaksātos naudas līdzekļus Ls 400 (jeb 569,14 *euro*).

2016.gada 14.novembrī prasītājs nosūtījis atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu, kas atstāts bez ievērības.

[2] Atbildētājs tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos celto prasību nav atzinis. Paskaidrojis, ka prasītāja apgalvojumi neatbilst faktiskajai situācijai, jo 2009.gada 22.oktobrī atbildētājs atmaksājis prasītājam Ls 693 jeb 986,05 *euro,* maksājuma mērķī norādot "/maksājuma mērķis/". Prasība celta nepamatoti un ir noraidāma.

[3] Tiesā saņemta prasītāja atsauksme par atbildētāja rakstveida paskaidrojumos minētajiem apstākļiem, norādot, ka atbildētāja iesniegtajam maksājuma uzdevumam par parāda Ls 693 atmaksu nav loģiskas saistības ar konkrēto prasījumu.

[4] Prasītāja /pers. A/ pārstāvis /pers. B/ tiesas sēdē prasību uzturēja, pamatojoties uz prasības pieteikumā minētajiem apstākļiem un motīviem.

Paskaidroja, ka kopš 2017.gada septembra prasītājs ir vienīgais SIA "/Nosaukums A/" dibinātājs. Norādīja, ka prasībā minētā naudas summa uzskatāma par aizdevumu, vienlaikus norādīja, ka rakstveida aizdevuma līgums starp pusēm nekad nav ticis noslēgts. Puses bija biznesa partneri, bieži viens otram aizdeva līdzekļus. Prasība netiktu celta, ja no atbildētāja puses 2016.gadā nebūtu bijuši mēģinājumi atņemt prasītājam firmu.

2018.gada 16.aprīlī tiesā saņemts zvērinātas advokātes /pers. M/ lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Norādīts, ka advokāte minētās civillietas ietvaros pārstāvēs atbildētāju /pers. C/, bet viņai nav iespējams ierasties uz lietas izskatīšanu 2018.gada 16.aprīlī, jo 2018.gada 10.aprīlī izsniegta darbnespējas lapa slima bērna kopšanai. Iesniegumam pievienota darbnespējas lapas kopija un 2018.gada 16.aprīļa ordera kopija (*lietas 60.-61.lapa*).

Civilprocesa likuma 82.panta pirmā daļa noteic, ka fiziskās personas lietas tiesā var vest pašas vai ar pilnvarotu pārstāvju starpniecību. Savukārt Civilprocesa likuma 85.panta pirmā daļa noteic, ka fizisko personu pārstāvību noformē ar notariāli apliecinātu pilnvaru. Advokāta pilnvarojumu juridiskās palīdzības sniegšanai apliecina orderis. Ja advokāts uzstājas kā puses pilnvarotais pārstāvis, šo pilnvarojumu apliecina ar rakstveida pilnvaru (Civilprocesa likuma 85.panta trešā daļa).

Attiecībā uz advokāta kā tiesu sistēmai piederīgas personas pilnvarojumu gan Civilprocesa likums, gan Advokatūras likums nosaka īpašu pilnvarojuma noformēšanas kārtību – vienkāršu rakstveida pilnvaru kopā ar orderi. Tādejādi zvērināta advokāta pilnvarojumu pārstāvībai tiesā apliecina rakstveida pilnvara un orderis.

Lietas materiālos neatrodas rakstveida pilnvara, kas apliecinātu zvērinātas advokātes /pers. M/ tiesības pārstāvēt atbildētāju /pers. C/. Orderis vien bez rakstveida pilnvaras neapliecina zvērinātas advokātes tiesības īstenot atbildētāja pārstāvību tiesā.

Savukārt pats atbildētājs /pers. C/ uz tiesas sēdi nav ieradies, nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu vai izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes.

No lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētājam /pers. C/ par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā – 2017.gada 25.oktobrī pret parakstu lietas uzziņas lapā (*lietas 1.lapa*).

Pie šādiem apstākļiem, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209., 210.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu nolēma lietu izskatīt lietu atbildētāja prombūtnē, atzīstot viņa neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnotu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies tiesas sēdē prasītāja pārstāvja paskaidrojumus, iepazinusies un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība noraidāma sekojošu apsvērumu dēļ.

Tiesas sēdē no prasītāja pārstāvja noskaidrots, ka prasījums par 569,15 *euro* piedziņu tiek pamatota ar aizdevuma līguma tiesiskajām attiecībām (Civillikuma 1934.pants).

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Lietā par naudas piedziņu pēc aizdevuma līguma prasības pamata aktīvie fakti ir līguma noslēgšana un naudas summas nodošana aizņēmējam, kas, tiesai, apmierinot prasību, jākonstatē, lai saistītu šos faktus ar Civillikuma 1943.panta hipotēzi.

Saskaņā ar Civillikuma 1940.pantu līdzējiem vajadzīgs nodoms noslēgt aizdevuma līgumu.

Lietā nav pierādījumu, ka atbildētājs jebkad būtu lūdzis prasītāju izsniegt viņam aizdevumu prasības summas apmērā.

No prasītāja pārstāvja noskaidrots, ka pušu starpā rakstveida aizdevuma līgums par summu 569,15 *euro* nekad nav ticis slēgts.

Prasība celta par naudas piedziņu un pamatota ar pušu mutisku vienošanos par aizdevumu, kuru izpildot, prasītājs 2008.gada 30.jūnijā veicis SIA "/Nosaukums A/" pamatkapitāla daļu apmaksu arī atbildētāja kā otra dibinātāja vietā, 2008.gada 30.jūnija dibināšanas līguma 3.1.2.punktā minētajā apmērā (Ls 400 jeb 569,15 *euro*) (*lietas 13.lapa*).

Tiesas ieskatā prasītāja /pers. A/ 2008.gada 30.jūnijā vienpersoniski veiktā sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" pamatkapitāla apmaksa pilnā – Ls 2000 apmērā, pati par sevi vien neapliecina aizdevuma tiesisko attiecību pastāvēšanu attiecībā par piedzīt prasīto summu (Ls 400 jeb 569,15 *euro*).

Tiesas ieskatā, prasītāja veikto pārskaitījumu pamatkapitāla samaksai nevar atzīt par aizdevumu, jo iztrūkst līdzēju nodoms noslēgt tieši aizdevuma līgumu. Prasības pieteikumā nav norādīts, un lietas materiāli nesatur ziņas par to, uz kādiem nosacījumiem puses būtu mutiski vienojušās noslēgt darījumu – aizdevuma līgumu, pamatojoties, uz kuru atbildētājam būtu iestājusies saistība veikt samaksu prasītājam (atdot aizdevumu). Tādejādi celtā prasība noraidāma kā nepierādīta.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93., 97., 187., 193.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. C/ par naudas summas piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese S.Cīrule